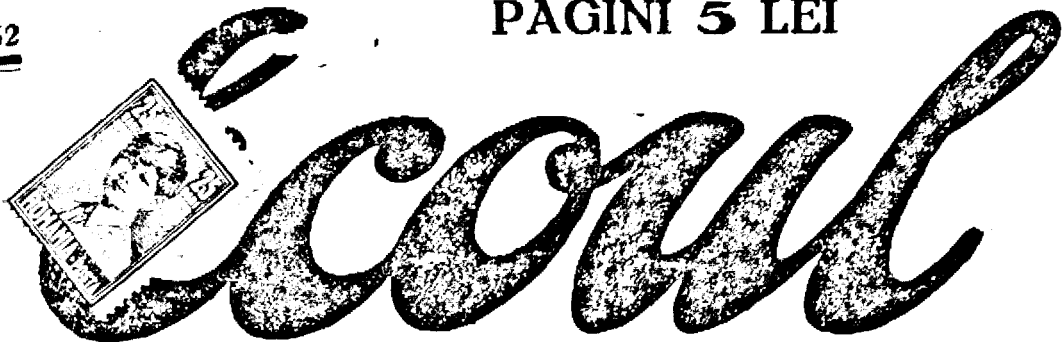

Ministrația:
Lianu 37.
a
r:
FANESCU

... A intrat dihonnia in guvern!...
Celor dela ciolan, li-e teamă să nu se adeverească și zicala:
„Când două se ceartă, al treilea câștigă!”

ORGHE BUZDUGAN

ani, țara vede n fii ei, pe umerii nădejdea, incre-

ghe Buzdugan, volul liniștei, des- țile sale — să lunile unor vremi luminează zilei de sine liniștea... dreptul ei. Nici r, nu se poate norții.

erturilor, ce suflă d sub nisipul ce duce cu sine acasă, hrana și li, așa vine ea, și oamenii.

istruge bucuria,

o naturii în len- și regenerare a letnicul în haina că vremile și mă-re... că înzadar persecuți, înzadar marelui semn de năne în urmă, ca decât fapta, fapta

ce te caracterizează, ridicându-ți satua nemuririi și-a recunoștinții publice, sau pe cea a hulii și blestemului...

In urma lui Buzdugan însă, rămân faptele, care-i statornicesc recunoștință veșnică. Om de o personalitate uriașă, nu s'a lăsat târit de patimi sau curente politice, ci a condus interesele țării, având în față numai binele public, și conștiința că într'o țară unde ideile se afirmă dar nu se respectă, trebuie ca totul să se facă desbrăcat de subiectivism.

Și n'a desmișit tot timpul, nici credința celor cari l'au pus în fruntea țării, nici nădejdea celor mulți. Despre el se va vorbi bine, nu pentru că a murit, ci- pentru că au rămas faptele ce-i servesc de apărători...

Și acum când atul i-a luat locul, când altul vine să ne reprezinte nădejdea și liniștea, dorim ca să-și îmbrace activitatea cu aceeași purpură a obiectivității lui Buzdugan, conducând în mod imparțial treburile unei țări tinere și dornice de progres.

Luia șeaptea

popor prin exce- nostru, încep să

cuvântul altarului, vonul dragostei și ca pe un sperjur, injurând Dumne- e slujitorul ei.

an propovăduitor Christ, om bă- larului din tinere- plângea că a văzând ușa Bise- de credincioși... ce? O ceartă care-i încălcase ticii, cerând ex-

abil și de plâns! eprimat de Christ, colilor atunci, când , că nu trebuie stă, nici pungă. eze tot ceiace e nța și Biserica, nepăitate.

credință, care nu decât o anumită dictală de împre- rebue o deose- a nu deteriora sau ul spiritual. Ori, element îl pogori părilor meschine, reprezentant al și neplăceri.

se dăloresc nu celei de ieri, ci de suferinji mo- fa anumitor pre- rus entuziasmul sțărâmat cre- ndamnabile.

atul?

Nu e greu de spus, cu toate că spunându-l am putea fi acuzați de *libertinism* sau chiar „*Tartuffism*”.

Un factor distructibil al vieții bisericesti care pune în scenă atâtea manifestațiuni, învers proporțional cu ideea de *abnegațiune*, propovăduită, este, incontestabil, felul de organizare administrativ al Bisericii.

Ne-am depărtat prea mult de ade- vărul scop. Administrația Bisericii a coborât în vălmașugul banal idea- lului și poezia creștină. A anchilozat entuziasmul, a creiat șicanele; iar potențații, în loc să îndrepte răul, expunându-și persoanele și vorba în public, fac birucrație, uitând Apostolii cari desculți și neamân- cați, mergeau din cetate în cetate, dela popor la popor predicând ade- vărul prin exemplul lor. *Azi lipse- ște exemplul!*

Iată marea rău.

Nu se interesează nimeni în mod intens de viața psihică a masei și această nepăsare, distruge și în cel puțin germenul ideologiei.

Nu este o generalizare, însă un fapt siguratic, este de multeori începutul furtunii distrugătoare de elemente și organizații.

Avalanșa evoluției, mătură din calea ei totul, întronând inovațiile, bune sau rele, cu scopul de rege- nerare. Și dacă nu suntem pregătiți, dacă în nervii noștri nu va mai pulsa ideea nobilă, *conștiinciozita- tea*, să nu ne mire faptul că vom asista neputincioși la dărâmarea unei instituții — din punct de ve- dere administrativ.

Și-atunci ce veți face?
Torna, torna fratre. Ion Glie

Unde-i omul?

Mai ales pentru vremurile de năsbătii în care trăim, cea mai grea carieră și mai puțin rentabilă este să fii om. Odinioară, pe când viața socială era mai simplă, nu era așa de greu să fii om. Infrigurarea tumultoasă a vieții de azi, graba de a ajunge la situații pe căile cele mai scurte posibile, fuga nebună după câștig și îmbogățirea prin învârteală, învâlmă- șeala de turmă tot mai behăitoare, tot acest haos modern în care ne în- vârtim face ca omul să nu se mai vadă nici cu farurile cele mai puternice, necum cu lampa lui Diogene. O fi secetă și criză economică, dar trebuie să recu- noaștem că cea mai îngrozitoare criză este criza de oameni. Impre- jurările sociale, atmosfera mediul- lui de azi este atât de potrivnică omului, încât și cei cari mai seamănă puțin a oameni, cei cari și-au mai păstrat silueta strămo- șească sunt nevoiți să mascheze puținul omenesc ce-l mai au și să se conformeze împrejurărilor meschine și mizerabile de azi. Astfel că nu e mirare că vedem pe cutare X, odinioară om dintr'o bășată, azi de necunoscut prin absurditatea atitudinii sale. Eri corect, azi nedrept; eri cavaler, azi laș și poltron; eri amic sincer azi amic hipocrit, ceace e mai rău decât dușman. Nu vă surprindă mimetismul cameleonic al Domnu- lui X, căci nu poate, principiile politice nu-i dau voie, zgarda sectei din care face parte nu-l lasă a fi ceea ce ar putea să fie: om. Și astfel la fiecare colț de stradă nu întâlnim decât comedianți grimași, mascați și travestiți așa cum le dictează „crezul” în care

ei însăși nu cred. El este vecinic preocupat să-și modeleze viața după acea a turmei din care face parte. Turma nu poate trăi decât o viață meschină; acel ce se su- pune legilor turmei nu poate con- cepe o viață înaltă de om ci tot meschină și josnică. Wilson spu- nea odată că: „este o artă a fi om și pentru a câștiga această artă trebuie mai întâiu să te obi- cinuești a fi natural, a fi adevă- rat, a fi sincer și pe urmă marile ideale ale omenirii.” Cum aveți dar să găsiți omul în societatea aceasta care îl împune să fii min- cinos, să fii hipocrit, să fii laș și să mergi nu pe drumul marilor ideale, ci pe cărări și poteci lătu- ralnice ca să ajungi?!

Nu mai căutați dar omul în nici-o ramură de activitate, căci vremu- rile de azi l-au copleșit, l-au dat la fund. Acei pe care-i vedeți pe sus și se răfoesc în hipocrite haine de oameni, nu mai sunt oa- meni, ci numai fantome de om. Oricare i-ar fi vestmântul, lung sau scurt, cu cruce sau fără cruce, de gală sau de stradă, nu crede că sub el se ascunde un om. A- lăta vreme cât nu mai întâlnești amicul sincer, devotat și cavaler; cât nu mai dai peste camaradul și colegul sincer și cu sufletul deschis; cât timp onoarea se re- duce la un simplu salut mecanic și eștin; câtă vreme mâna strânge altă mână numai din cot iar nu din inimă; câtă vreme zâmbetul pornește numai din buze spre a masca gânduri dușmane; atăta vreme nu mai căuta omul. El n'a murit, dar e copleșit de societa- tea modernă, nu-l mai căutați!

Seneca

Ziarele de București între cari și „Universul” semnaleză cu litere compacte viul conflict ivit în sânul guvernului între cele 2 grupări pe chestiunea înrudirii înaltului Regent C. Sără- țeanu cu d. ministru Mihai Popovici. Dl. Mihai Popovici ur- mează să tragă consecințele: demisionând din guvern. In caz contrariu, dñii Mihalache, Iunian și Răducan sunt ferm hotărâți a ieși dânsii din guvern, în care sens și-ar fi și depus demisiile.

Cu alte cuvinte, dacă relațiile azi destul de încordate între țărăniști și naționaliști, nu vor ajunge la o destindere, putem anticipa: că în 3-4 zile ne vom găsi iarăși în plină criză de guvern.

ROMÂNIA

Cartă Postală

Domnule Redactăr,

Am celit în ușașu dila București pă care li chiamă „Ordinea”, cumcă Domnu Cinstit Reghinte dăttăului Înalt Săreceanu, o vorovit înainte dă ce lor votat dă Impărat cun, ficăntău dăla ușașu unguressc Elenzic, căi tare place dă unguni. Apoi bine, alduiască! Dumniezo pă Dumniasa! dară dacă o fi adivărat ci o scris Elenzicu, apu no fi prea trumos că nu să cade să spui voroave daistea când nici nai ajuns bine pă cal. Șapoi și pă cal să hii megheș să știe Domnu că în Țara Românească mai întâie venim doară noi opincarii șapoi jupăni cu printeni ce neo săcătuit atăta amar de vreme!

Hii bun alduiascăte Dumniezo Domnișorule dela ușașagul nost din Oradie șil întreabă pă Dumniasa că adivărat li ce spune ficăntăuu ăla dela ușașu unguressc, că nouă nu ne vine a crede o asemenea grea voroavă.

Voie bună și sănătate dumnetali, Doamnei dumnetali și la pruncuți dumnetali. Cu mare plecăciune!

Toadere Mitri Ioan
din Susag.

Din alte ziare

„Universul” scrie:

În învățământ, mai mult de cât ori unde, unitatea de conștiință și de suflet trebuie să se afirme în mod exemplar în fața elevilor,

Profesorii pot să aibă opinii diferite despre stările și oamenii din țară, deși profesiunea le dictează precauțiuni deosebite și un special simț al măsurii în această privință. Dar ei au în același timp îndatorirea să nu le exteriorizeze nici în activitatea școlară, nici în cea extrașcolară, fața de copiii încredințați instrucțiunii și educațiunii lor.

Spunem acestea, fiindcă ni s'au semnalat cazuri când fie cu prilejul prelegerilor, fie în alte împrejurări, unii profesori au avut lipsă de procedare — nu voim să credem că a fost intenție — de a întreprinde pe elevi despre divergențele generale sau locale din viața publică, introducând preocupări separatiste tocmai acolo unde trebuie predicată armonia cea mai desăvârșită.

În conștiința generală se afirmă tot mai puternic credința că abuzul de politică, adică de contrarietăți cronice pe chestiuni mari sau mărunte, stă la temelie celor mai multe neajunsuri.

De ce să înțelegem, în loc să potolim focul acesta prea mistuitor, și de ce să nu ferim lînerul de o molimă ce băntue prea mult pe ceilalți?

„Vitorul” publică:

În ședința Parlamentului consacrată alegerii noului Rege, s'a săvârșit o greșeală pe care nimeni simț politic și patriotismul obștesc n'o poate ierta.

Această greșeală este cu atât mai vinovată, cu cât grosolănia ei a fost sporită de atitudinea guvernului și a deputaților săi, aleși ai națiunii în vârtejul tuturor violențelor electorale și mandatari cu demisiile în alb.

Un nume scump, care s'a contopit, ca un simbol luminos, cu însăși paginile de glorie ale istoriei naționale, — numele M. S. Regina Maria, a fost pus în discuție, nu numai inutil, dar și în mod necuviincios.

Inutil fiindcă M. S. Regina Maria nu era candidată la Regență, necuviincios, fiindcă la atacurile deo lașă și ingrătă nesocolință, nu s'a auzit sub cupolă nici un glas de protestare, nu s'a ridicat nimeni care să cheme la ordine pe rătăcitul politic în perpetuă și lamentabilă contradicție, ci din potrivă, majoritatea a aplaudat, iar banca ministerială a dat tacită aprobare turmei cu demisiile în alb care se bucura de bălăngănilul talangei sparte, planând peste capetele lor.

Nu numai din recunoștință și venerație, simțăminte pe care un popor întreg le poartă cu evlavie eroice și înțelepte Regine, dar măcar din cel mai simplu simțămînt de respect poruncit de buna creștere elementară, augusta Ei Persoană nu trebuia coborîtă în vâltoarea colidantă a luptelor politice, nu era îngăduit să slujească măcar o clipă drept pretext de încrucișări ale ambițiilor demagogice ori de descărcări retorice ale unui politicianism bolnăvicios.

M. S. Regina Maria trebuie să rămână, pentru întreaga suflare românească, astăzi și întotdeauna, un izvor de lumină și iubire, dela care mereu ne-am adăpat, atât în ceasurile cumplite de sângeroasă vitejie, cât și în lacrimările sfinte bucurii ale împlinirii marelor taine istorice.

Strajă neclintită a idealului național inspirată din instinctul secular al națiunii peste care domnea, pildă vie de eroism, de răbdare ostășească și de încredere neștirbită în izbândă, Marea Regină a fost pretutindeni, ca o credință și ca o nădejde, în tranșeele unde se murea cu slavă, în spitalele unde se făcea umil rugăciunea vieții, pentru a fi din nou închinată vitejiei, — a fost în toate inimile și în toate sufletele care au năzuit la desrobirea lanțurilor și la cimentarea dreptelor hotare.

Quintesență de poezie divină, lamură a celor mai pure aspirații ale pământului, aromă de lumină neamurgită menită să sfințească, precum o revărsare de mir și nard, cronică acestui veac de glorie militară și de primenire politică, M. S. Regina Maria tronează și ocrotește mereu destinele românismului, ca cel mai sacru și nepieritor simbol al victoriei“.

Dela Partidul Național-Liberal

Convocare

În calitate de președinte al organizației partidului Național-Liberal din județul Bihor și conform hotărârii delegației permanente, luate în ședința sa din 29 Septembrie c.,

convoc congresul județean

al organizației partidului Național-Liberal din județul Bihor, care se va ține **Duminică 20 Octombrie ora 11 a. m. în localul Cerculul Catholic din Oradea.**

Conform statutelor sunt convocați la acest congres județean, toți membrii partidului Național-Liberal din Oradea, precum și toți membrii comitetelor organizațiilor comunale din comunele județului Bihor.

Ordinea de zi:

1. Cuvântul de deschidere al Congresului de către Președintele organizației județene.
2. Darea de seamă despre activitatea organizației județene făcută de secretarul general.
3. Cuvântul fruntașilor conducători ai partidului veniți dela centru.
4. Alegerea noului Comitet județean.
5. Alegerea de către comitetul județean a noilor membri în delegația permanentă și a membrilor biroului organizației județene.

Oradea, la 30 Septembrie 1929.

Președintele organizației județene:

(s. s.) **General Moșoiu**

Secretar general:

(s. s.) **Ulpiu Tr. Gomboșiu**

AUTOMOBILIA S. A. R. Oradea

Bulevardul Regele Ferdinand 2

— Telefon 154 —

Reprezentanța exclusivă pentru Ardeal a tractoarelor **JOHN DEERE** a început vânzarea tractoarelor **JOHN DEERE** și cu toate plăcerea stă la dispoziția agricultorilor interesați.

JOHN DEERE Mașina agricultorului

Număr de rotație Utilaj. Capacitate Forță mare
Pref. de cumpărare Mic Economie

Nu-i automobil-motor! Cereți catalog!

CÂNTĂREȚ

„Am colindat pământul în lung și'n latul lui — spunea cântărețul — și pretutindeni unde cetății înfloreau pământul, cântat-am oamenilor iubirea mea, iar ei spuneau că e iubirea lor!

„Am alergat atunci spre tine iubit-o; și mâinile cari altădată clădise fericirea mea, au prins să mângâie tot ca mai înainte, dar mângâierile lor turnau în sufletu-mi dureri de par'că alt obraz, și alt suflet alintau!

„Atunci, abia, am înțeles adevărul din spusa oamenilor!...

„Și 'mpovărat cu cea mai grea dintre poveri, am plecat din nou vântură țări și mări, să cânt oamenilor durerea mea! Dar pretutindeni pe unde cetății împietruiau pământul și corăbii sfâșiau apele, oamenii au răs nemiloși de cântarea mea, plângându-mi-le pe ale lor. Și-atât de mari, și-atât de multe... că toate par'că erau ale mele!

„Atunci, cântat-am durerile lor și pretutindeni pe unde oamenii bătătoresc pământul și brăzdează apa, pretutindeni mi s'a spus că e durerea mea!...

„O! Durere a durerilor!... Ce

Publicație pentru lic

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 17. X. 1929, se va ține licitație publică la Școala de elevi-meseriași c. f. r. Oradea pentru furnizarea următoarelor cantități de alimente:

1. Carne de vițel, vită și porc aproximativ 25 kgr. zilnic.
2. Slănină afumată aproximativ 5 kgr. zilnic.
3. Untură aproximativ 5 gkr. zilnic.
4. Pâine aproximativ 100 kgr.
5. Făină de toate calitățile aproximativ 8 kgr. zilnic.
6. Gris aproximativ 3 kgr. zilnic
7. Zahăr cubic aproximativ 3 kgr. zilnic.
8. Zahăr tos aproximativ 3 kgr. săpt.
9. Paprică aproximativ 250 grame
10. Ceai aproximativ 200 grame
11. Sare aproximativ 3-4 kgr.
12. Oțet aproximativ 1 kgr. săpt.
13. Săpun de rufe aproximativ 2 kgr. săpt.
14. Săpun de spălat aproximativ 20 buc.
15. Piper aproximativ 1-5 kgr. lunar
16. Majun de prune sau fructe amestecate 1 kgr. zilnic
17. Orez aproximativ 3 kgr. zilnic.
18. Linte aproximativ 200 kgr. total
19. Fasole aproximativ 600 kgr. total
20. Macaroane aproximativ 4 kgr. zilnic
21. Prune uscate aproximativ 2 kgr. zilnic.

1. Ofertele vor fi timbrate și sigilate. Ofertele vor fi prezentate în plic închise și sigilate la adresa: Direcțiunea Școlii de elevi meseriași Cfr. Oradea, cu următoarea inscripțiune pe plic „Ofertă pentru furnizare de alimente.” Licitația la 17. Oct. 1929.

2. Ofertele se vor primi numai până în ziua de 17. X 1929 orele 9. când se va proceda la deschiderea lor în ședința publică.

3. Pentru ca oferta să fie va-

mi-a răma-

fericiri?

Și cântă-

drumurilor

poverilor

se așeză

Trecu

soarele ca

lumino,

de par'că

junghiat,

nuanțe dis-

măt mister

minunate

apă, plângi-

pe cer ca

astea nu

Ochii sub

veau adânc

Tocmai

vârșatul

oșeză pe

se înălță

privi soare

cum toată

suflețea de

sufierea și

cire... și

n'a înțeles

nouă răsă

în suflet și

buzel... n-

tp

abilă se va

de depunere

vizorie de

loarea ofer

nistrării fina

depunere la

4. Oferte

10 dimine

ofertele tele

în conside

5. Se face

considera ca

a) Oferte

șite de chita

sau de livra

b) Oferte

fixate prețu

litere scrise

admit depen

ximal.

c) Oferte

rogări.

6. Caușione

10% ce treb

concurrentul

a primit cu

după comple

va încheia c

7. Pentru

țiuși se aplic

Contabilități

8. Caetele

dișiușile data

în fiecare zi

Direcțiunea

seriași Gara

primi și cele

Oradea la

Direcțiunea

meseriași c.

Ben

din dos

S

Floria